

[Poul Bøeg.]

med at komme til at tænke på, at Churchill engang sagde, at det umulige tager blot lidt mere tid, og at Kumbel har sagt, at tid er ikke noget, man har, men noget, man tager; disse sentenser vil i hvert fald danne udgangspunkt for vor holdning til dette problem med tidsfaktoren.

Den tanke slog mig, da jeg nu hørte dette lidt beklagelige perspektiv — og jeg er da helt sikker på, at også hr. Gudme kun med beklagelse oprullede dette perspektiv — om det måske kunne være en udvej, hvis man når til det resultat, at man ikke kan komme igennem med det hele, at man så i hvert fald kunne få noget af det igennem, altså f. eks. begynde med straffelovbestemmelserne. Det er muligt, at der er en sådan indre sammenhæng, at det bør tages under ét, det er blot en løs, inspireret tanke, som jeg ikke nærmere selv har overvejet, men det kan vi måske se på i udvalget. Men som sagt, jeg synes, vi bør sætte mest muligt pres på i så vigtig en sag som denne.

Poul Dam (SF):

Det er væsentligt for al juridisk lovgivning, at den skal tjene livet, at den skal bidrage til at løse de problemer, der findes i den faktiske tilværelse, og ikke mindst at den skal bidrage til at gøre denne tilværelse enklere og mere forståelig også for almindelige mennesker. Det er klart, at den juridiske sagkundskab og særlig juridisk sagkyndige vil være interesseret i mange væsentlige detaljer. Den almindelige borger har svært ved at følge med i mange af disse diskussioner, men ser derimod resultaterne af alt for megen snak, nemlig at der ikke bliver udrettet noget, og at den retssikkerhed, som den almindelige borger tilstræber, har svært ved at blive gennemført.

Det forslag, der her behandles, er jo noget, der er forberedt igennem længere tid, og vi har haft lejlighed til at drøfte sagerne her i folketinget ved tidligere lejlighed mere alment. Det drejer sig kort sagt om, hvordan man skal kunne bekæmpe ulvene i vort økonomiske liv. Nu ved jeg godt, at der kommer et tidspunkt, hvor ulve skal fredes, når der er meget få af dem, og så har ulve bedst af at blive sat bag bur, således som man ser i Zoologisk Have, hvor de kan vokse sig store og stærke og blive fodret

under passende omsorg og passende viden om det.

Det er derimod en meget dårlig idé at lade ulvene strejfe frit omkring i samfundet, sådan som de ubestrideligt gør det i øjeblikket. Vi har et ganske stort, gråt område mellem det af alle accepterede og det strafbare, noget, som måske er fundet strafværdigt, men ikke er fundet straffbart, men som alle er enige i er uheldigt og ulykkeligt, og det er dette grå område, som vi igennem lovgivningen må prøve at gøre mindre og mindre. Jeg tror nok, man må gøre sig klart, at det her drejer sig om folk, der er så snedige og så dygtige, at det, vi kan gøre os håb om, er en begrænsning af det grå område, ikke en fuldstændig fjernelse af det.

Men at det er nødvendigt at indskrænke det, har vi hørt fra så at sige alle ordførere at de er enige i, og så må vi da håbe, at der kommer noget ud af det hele. Det, vi meget lidt har snkket om, og det er svært af bevismæssige grunde, er, om dette grå område har nogen udløbere ind i det sorte område, i det kriminelle miljø. Visse ting tyder på det, men det er ifølge sagens natur meget svært at bevise.

Derimod er det meget enkelt at bevise, at dette grå områdes eksistens muliggøres gennem den økonomiske lovgivning, vi i almindelighed har her i landet, og måske navnlig mangelen på en økonomisk lovgivning. Vi ved, at der findes betydelige mængder af sorte penge i samfundet, som vel lader sig anvende til mere eller mindre lyssky forretninger, og som det måtte være muligt gennem en mere effektiv skattelovgivning og gennem indgreb på forskellig måde over for de sorte penge — man har talt nogle gange om en pengeombytning o. lign. — at få skåret ned på.

I det materiale, vi har fået i tidens løb, er der skildret mange interessante lyssky metoder. Der er også skildret nogle sammenhænge, hvor der ganske åbenbart er et samvirke mellem en række personer, som hver for sig ikke har gjort sig skyldig i handlinger, der isoleret betragtet er strafbare, men som har haft en ganske klar virkning, nemlig at der igennem dette forløb er sket et formuetab for nogle mennesker, ofte formuetab for mennesker, der har haft særlig svært ved at bære det, små folk, som har svært ved at overskue, hvad det er for øko-